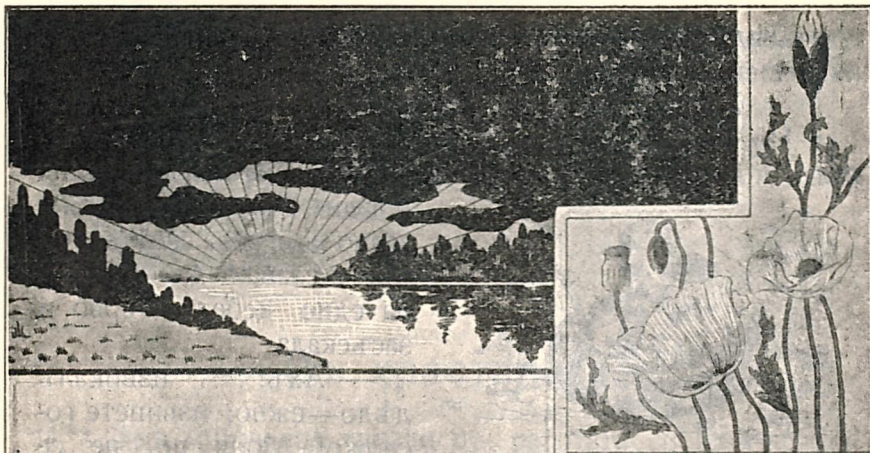

Утро.

(По Ив. Бѣлоусовъ).

Сипе искри зора позлатена
По гори, равнини и поля;
Разсѣйва се тъмъ непрогледна,
Събужда се засмѣна земя.

Задъ планини. нощъ черна отлита,
Катъ пламъкъ блѣстятъ златни зарі;
Ей на! -- овчарска пѣсень долита
Откъмто зеленитѣ гори.

Синьо е небото, — и тъй ясно,
Славейко закършилъ сладъкъ гласъ,
Всичко е тъй свѣжо, тъй прѣкрасно!...
Мило утро, обичамъ те азъ!

Г. Стоянозъ.

